

[Jens Frandsen.]

dring i konkursloven var et bevis for, at regeringen og folketinget er interesseret i at sikre lønmodtagernes tilgodehavende.

At arbejdsmarkedsparterne vil gå ind for opbygning af en garantifond, som her er foreslået, vil være en handling, der gav udtryk for en solidaritetsfølelse over for dem, der kom i vanskeligheder af de nævnte årsager, og venstre så gerne, at det blev en realitet.

Det udvalg sammensat af repræsentanter for arbejdsmarkedets organisationer, der overvejer en særlig garantiordning til sikring af feriegodtgørelse, synes jeg, som arbejdsministeren allerede har nævnt det, ville være særdeles velegnet til at behandle også dette spørgsmål. Spørgsmålene ligner jo hinanden ganske meget.

Mit synspunkt er altså, at spørgsmålet i høj grad hænger sammen med og hører under parternes overenskomstforhandlinger.

Det er selvfølgelig ikke de meget store beløb, det drejer sig om. Et bidrag på 5 kr. pr. år pr. beskæftiget nævnes i forslaget. Det er rigtigt, at eksempler på virksomheder, der ikke har været i stand til at udrede lønudbetalinger, eller hvor disse i hvert fald er kommet med betydelige forsinkelser, ikke er helt usædvanlige. Det er også rigtigt, som hr. Simonsen nævnte, at der er mange også med små indkomster, der i sådanne situationer kommer i klemme. Det kan vi imidlertid ikke klare i et forslag som dette, og det har vel også en lidt anden baggrund. Det er selvfølgelig altid sket, men virksomhedernes størrelse gør nok, at det falder mere i øjnene, og det er vel også særlig sket mere igen de seneste år.

Problemet, vi hér behandler, er absolut reelt. Venstre ser det gerne løst og vil — selv om vi, som jeg tidligere nævnte, føler, at problemet bedst og naturligst løses af arbejdsmarkedets parter — gerne medvirke til behandling af spørgsmålet i det folketingsudvalg, der nu vil blive nedsat. Jeg kan derfor nøjes med disse principielle betragtninger og lade være med at gå i yderligere enkeltheder. Målet er rigtigt, og vi vil gerne drøfte en løsning i folketingsudvalget.

Erik Hansen (Ålborg amt): En del af de problemer, forslagsstillerne nævner som begrundelse for det fremsatte lovforslag, var

problemer, der indgik i de overvejelser, der fandt sted forud for ændringerne i konkursloven i 1969, hvorved lønprivilegiet blev styrket ved ophævelse af privilegier for de krav, som lønkravene hidtil havde skullet konkurrere med. Gennem bl. a. denne ændring er lønmodtagernes krav på lønudbetaling, herunder feriepenge, styrket betydeligt. Jeg skal ikke sige, at yderligere styrkelse af sikkerhedsforholdet — specielt vel med hensyn til den hastighed, hvormed løn- og feriepengeudbetalinger finder sted i de specielle situationer — ikke er påkrævet. Men en forbedring er som bekendt nylig sket, og en ændring i form af en fondsdannelse med et arbejdsgiverbidrag på 5 kr. pr. beskæftiget pr. år, der vil kunne give 8 mill. kr. på årsbasis, kan synes at være et beskedent fremskridt. Når man sætter det i relation til små virksomheder, hvor man har 3 ansatte, bliver beløbet 15 kr. på årsbasis, og det er jo ikke et voldsomt stort beløb. Men man må på den anden side heller ikke glemme, som det er nævnt af en anden ordfører, at den store udstykning, der er sket af de ydelser, som skal indbetales til en lang række forskellige institutioner, for den enkelte arbejdsgiver måske er mere belastende end selve beløbet.

Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne sige, at vi ikke vil afvise forslaget. Forslaget anviser nogle løsninger, men man må til gengæld erkende, at der er ganske betydelige huller i de løsninger, som er angivet, i den recept på løsninger, som er angivet, og der er nok mange grunde til, at det rette forum for videre drøftelse og kulegravning af dette problem vil være det ferieudvalg, som er nedsat i forbindelse med ferielovgivningen.

Jeg vil gerne til slut sige, at problemet er der, problemet omkring sikkerhed for lønudbetaling og feriepenge er et problem, der trænger sig på. Jeg tror, vi i første omgang skal forsøge at finde en vej frem ved at lade udvalget kigge på det i detaljer, og så, hvis der er muligheder for det, drøfte det hen ad vejen og ikke mindst i den situation, der nu ligger for med forhandlinger på arbejdsmarkedet.

Arne Larsen: Det af hr. Erling Dinesen m. fl. fremsatte forslag til lov om Lønmodtagernes Garantifond er et forslag til en in-